

РЕШЕНИЕ

№ 6971

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6276** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 29, ал. 6 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на българската народна армия /ЗДРОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на Г. Д. Д. от [населено място],[жк], бл. 80 Б срещу Решение № 2-1608/23.04.2019 г., издадено от КРДОПБГДСРСБНА, в частта с което е обявена установената и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е процесуално недопустимо, неоснователно и неправилно. Счита, че към момента на издаване на обжалваното решение не е бил след лицата, които подлежат на проверка. Позовава се на немотивираност на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа подадената жалба и моли издаденото решение на комисията да бъде обявено за нищожно, с оглед ТР № 12/09.2022 г. по тълкувателно дело № 9/2019 г. на Общото събрание на съдиите от първа и втора колегия на Върховния административен съд. Претендира разноски.

Ответникът – КРДОПБГДСРСБНА /Комисията/– в съдебно заседание чрез юрк. М.,

оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените и приети по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо № КИ-К-16-2069 от 18.02.2016 г. на председателя на КРДОПБГДСРСБНА и във връзка със задължителна проверка по чл. 3, ал. 2, т. 5, вр. с чл. 26, ал. 1, т. 2 от Закона за достъп и разкриване на документите за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на българската народна армия (Закона) и с оглед на чл. 15 от Закона за политическите партии е изискано от председателя на Софийски градски съд списък на всички регистрирани политически партии, техните адреси и представляващите ги, вписани в публичния регистър на Софийски градски съд от 10.11.1989 г. до настоящия момент.

С писмо с изх. № ЖГ-205/16 г. от 26.02.2016 г. на Ръководителя на Търговско отделение към Софийски градски съд е изпратена справка за политически партии, регистрирани от 01.01.1989 г. до 26.02.2016 г.

С писмо с изх. № ОВ-247/16 г. от 23.03.2016 г. на Ръководителя на Търговско отделение към Софийски градски съд е изпратен списък на прекратените политически партии ведно със заверени копия от всички съдебни решения, вписани по партидата на прекратените политически партии и списък за действащите политически партии ведно със заверени копия от всички съдебни решения, вписани по партидата на политическите партии.

С Решение № 2-1608/23.04.2019 г. на КРДОПБГДСРСБНА е обявена установената и обявена с решение № 8/19.07.2007 принадлежност към органите по ал. 1 от Закона на Г. Д. Д.. Като основания за издаването на решението са посочени, наличните в архивите документи: разходни документи, отчетени от оперативен работник, документи от ръководилия го щатен служител; рег. Бланки, картони – обр. 1, обр. 3 и обр. 4; дневник – 2 бр.; лично дело и работно дело Ф 1 а.е.7473; лично дело ІА-36207.

По отношение на Г. Д. Д. са постановени още три решения на Комисията, с които е обявена принадлежност към органите по чл. 1 от закона: решение № 8/19.07.2007 г., решение № 175/14.12.2010 г. и решение № 199/16.03.2011 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9, т. 2 от Закона Комисията разкрива и обявява имената на български граждани, заемали или заемащи публични длъжности или извършвали или извършващи публична дейност, за които е установена принадлежност към органите по чл. 1. Съгласно чл. 29, ал. 2 от Закона обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 се извършва с решение на Комисията.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. Видно от съдържанието на решението същото е подписано от седем от членовете на Комисията, участвали в гласуването, който брой съвпада с отразения в присъствената книга на заседанието от 23.04.2019 г. По делото е представено извлечение от протокол № 16 от 23.04.2019 г., в което е посочено, че на заседанието присъстват седем членове на Комисията, чиито имена са отразени в протокола. Следователно, заседанието, на което е прието оспореното решение е проведено при наличие на изискуемия кворум.

Спазена е процедурата по приемане на решението. Същото е издадено в законоустановената писмена форма с предписаното съдържание, като са изложени мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването му.

Видно от съдържанието на оспореното решение, комисията след като е проучила и обсъдила наличните материали е обявила "установената и обявена с Решение № 8/19.07.2007 г. – администрацията на президента принадлежност към органите по чл. 1 от Закона на Г. Д. Д.. По делото са приложени и Решение № 175/14.12.2010 г. – посланиците, генералните консули и заместник-ръководителите на дипломатическите мисии на Република България, с което е обявена принадлежност към органите по чл. 1 от Закона, както и Решение № 199/16.03.2011 г. – Министерство на вътрешните работи, с което е обявена принадлежност към органите по чл. 1 от Закона.

Тези решения на комисията от 2007, 2019 и 2011 г. са влезли в сила. След служебна проверка в деловодната система на Административен – съд С.- град се установява, че не са налице постъпили жалби от страна на Д. срещу цитираните решения, поради което са налице влезли в сила административни актове. Следователно по отношение установяването и обявяването на принадлежността на настоящия жалбоподател към органите по чл. 1 от Закона въз основа на същите документи по чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона и в същото качество на вербувания – агент; секретен сътрудник КРДОПБГДСРСБНА се е произнесла вече преди постановяване на оспореното решение, предмет на проверка за законосъобразност в настоящото съдебно производство, което е четвърто по ред.

Комисията има правомощието да постанови второ решение по отношение едно и също физическо лице, независимо от това в какво качество по смисъла на чл. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА същото е обследвано, единствено и само в хипотезата на чл. 28 - когато се появят нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 на лица, за които вече се е произнесла.

Конкретният случай не е такъв. След извършена проверка в публичния регистър на постановените решения на КРДОПБГДСРСБНА е видно, че принадлежността на жалбоподателя е установена и обявена въз основа на едни и същи доказателства, в едни и същи служби и в едно и също качество. Както документите, така и установяването са идентични с посочените по горе решения на Комисията.

При наличието на влязло в сила предходно административно решение, комисията не е имала правомощие да се произнесе отново за принадлежността на същото лице към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА. Комисията може да издаде решение повторно само при условията на чл. 28 ЗДРДОПБГДСРСБНА - когато са налице нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 по отношение на лица, за които вече се е произнесла. Такова тълкуване на закона е дадено в Тълкувателно решение № 12/09.12.2021 г. по тълкувателно дело № 9/2019 г. на Общото събрание на съдиите от първа и втора колегия на Върховния административен съд. В тълкувателното решение, което е задължително за административните органи и за съдилищата, е прието, че Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби към Българската народна армия, не е оправомощена да се произнесе с второ и последващи решения спрямо същите лица, чиято принадлежност към Държавна сигурност или разузнавателните служби на Българската народна армия вече е обявила, ако не са налице нови доказателства.

Безспорно по делото се установи, че е налице влязъл в сила административен акт, уреждащ отношенията между същите страни като настоящите, административният орган се е позовал на идентични факти при издаването на решение Решение № 8/19.07.2007 г., Решение № 175/14.12.2010 г., Решение № 199/16.03.2011 г. и Решение № 2-1608/23.04.2019 г. на Комисията. Четирите акта са издадени на едно и също основание.

В настоящия случай, не е и налице хипотезата на чл. 28 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. В посочената правна норма е уреден въпросът относно възможността за повторно произнасяне на комисията относно принадлежността на лица, по отношение на които вече се е произнесла. Единствената хипотеза, при която комисията е компетентна да се произнесе повторно, е при поява на нови доказателства, тоест такива които не са били известни към момента на постановяване на предходното решение. Ето защо комисията по ЗДРДОПБГДСРСБНА не разполага с материалноправна компетентност да се произнесе с множество решения, обявявайки принадлежност към органите по чл. 1 на база на едни и същи доказателства. В настоящия случай, както се посочи по-горе принадлежността на жалбоподателя е установена и обявена въз основа на едни и същи доказателства, в едни и същи служби и в едно и също качество. Както документите,

така и установяването са идентични с посочените по-горе две решения на Комисията.

В разглеждания случай комисията се е позовала на доказателствата, с които е разполагала при издаването на предходните решения. При отсъствието на нови документи, повторно издаденото решение на комисията спрямо същото лице, на база същите доказателства, макар проверката да е проведена по друг повод: за заемана от него друга публична длъжност, е нищожно.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение, с което за жалбоподателят отново е обявена установената и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА, е нищожно и следва да се прогласи като такова.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските. На л. 345 от делото е представен списък на разноските и договор за правна защита между Г. Д. и адв. Т. за оказване на правна защита по адм. дело. № 6276/2019 г. Договореното възнаграждение е 880 лева, заплатени в брой на 23.01.2020 г. По отношение на постъпилото възражение за прекомерност, настоящият съдебен състав счита същото за неоснователно с оглед фактическата и правна сложност на делото, проведените няколко съдебни заседания и предвид минималния размер на адвокатския хонорар, който възлиза на сумата от 1000 лева, съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следователно претенцията за разноски е под законовия минимум и на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 880/ осемстотин и осемдесет/ лв.

Предвид горното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 62 - ри състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалба на Г. Д. Д. от [населено място],[жк], бл. 80 Б, Решение № 2-1608/23.04.2019 г., издадено от КРДОПБГДСРСБНА, в частта с което е обявена установената и обявена принадлежността на Г. Д. Д. към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА.

ОСЪЖДА КРДОПБГДСРСБНА да заплати на Г. Д. Д. от [населено място],[жк], бл. 80 Б сумата от 880 /осемстотин и осемдесет/ лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: